

Landstingsmand for 11te Kredts (Lillisch) syntes for det Første at beklage, at det Lovudkast, som nu er under Forhandling, ikke er blevet optaget i det Lovforslag, som tidligere har været under Forhandling her i Salen, angaaende Udvidelsen af flere Love og Anordninger til Færøerne. I saa Henseende skal jeg bemærke, at det Lovforslag, hvorom der for Tiden er Spørgsmaal, var optaget i det Udcast, som oprindeligt var blevet udarbejdet; Mærket, hvorfor det gik ud deraf, var, at Lagtinget paa Færøerne, da Sagen var under Forhandling paa Færøerne, ikke dengang dristede sig til at anbefale Udvidelsen af den omhandlede Forordning med Hensyn til visse Tvivl, som vare opstaaede om dens Forhold til Odelsretten. Den anførte Omstændighed medførte, at man maatte tage den Bestemmelse at lade denne Forordning udgaae af det oprindelige Udcast, medens der iøvrigt ikke fandtes nogen Anledning til at standse dette Udcast. Det andet mere omfattende Lovudkast, som allerede er bleven forhandlet her i Salen, blev derefter forelagt i forrige Session, og det var kun tilfældige Omstændigheder, som forhindrede, at det udkom som Lov. Efterat Rigsdagen paany var bleven samlet, blev det paany forelagt, og, da det forelagdes, var der endnu ikke indkommen nogen Betænkning fra Lagtinget angaaende Udvidelsen til Færøerne af den nu omhandlede Forordning; dersom dette havde været Tilfældet, vilde man jo vel have kunnet forbinde det Lovforslag, hvorom nu er Spørgsmaal, med hiint andet.

Den ærede Landstingsmand har dernæst henledet Opmærksomheden paa, om det ikke kunde være hensigtsmæssigt, at der blev givet en almindelig Bestemmelse, i hvilken alle de i Danmark gjældende ældre Love, der kunde antages gjældende for Færøerne, bleve optagne; jeg antager nemlig, at den ærede Rigsdagsmand kun har taget Hensyn til de ældre Love, hvilket hele hans Argumentation synes at vise, og ikke til de fremtidige Love, der udkomme. At give en saadan almindelig Bestemmelse, vil vistnok møde store Vanskeligheder, naar man skulde gennemgaae alle de Love, der fra ældre Tid eller selv kun fra Aaret 1814 ere udkomne for Danmark, og undersøge, hvorvidt de ere

gjældende paa Færøerne, forsaavidt ikke allerede nogen Forfrist derom maatte være givet. Jeg troer ogsaa, at der med Hensyn til de væsentligste Forordninger findes saadanne Bestemmelser, saa at der ikke let kan opstaae Tvivl med Hensyn til dem; at der imidlertid i enkelte Tilfælde kan være nogen Tvivl, hvilket navnlig Den maa have havt Leilighed til at see, der har været ansat som Embedsmand paa Færøerne, tør jeg ikke benægte. Spørgsmaalet har, saavidt mig bekendt, aldrig været bragt frem i den lange Række af Aar, der har været forhandlet med Embedsmændene angaaende Udvidelsen af flere almindelige Anordninger.

Endelig har den samme ærede Landstingsmand, som ogsaa et andet æret Medlem, yttret den Mening, at det muligt, naar der var Tale om Udvidelsen af Love til Færøerne, kunde være hensigtsmæssigere, at en heel ny Anordning udarbejdedes for Færøerne, end at den for Danmark udkomne Lov udvides ved en Lov, i hvilken da de Modificationer optages, med hvilke Udvidelsen skeer. Jeg vil aldeles ikke nægte, at den antydede Fremgangsmaade vilde være hensigtsmæssig, naar der gjordes betydelige Modificationer i en for Danmark gjældende Lov; men det forekommer mig, at, naar Modificationerne, som her, kun bestaae i Redactionsforandringer, er der meget liden Anledning dertil. Den Lov, som der nu er Spørgsmaal om, høves jo tilføede, saaledes som den er trykt for Danmark, og det er dog denne Anordning i det Hele, der skal udvides til Færøerne, da de Modificationer, der er Tale om, saagodtsom ingen Betydning have. Det er kun ganske ubetydelige Forandringer, saasom, at der sættes „Norste Lov“ istedetfor „Danste Lov“, at Bestemmelsen om Brugen af stemplet Papir og ligeledes Bestemmelserne om Selveierbønders Testamenter bortfalder, — det er Noget, som falder saagodtsom af sig selv for de Embedsmænd, der skulle anvende Loven paa Færøerne, eller for de Færinger, der ville vide, hvad der kan anses for gjældende Lov der i Landet. Det Anførte, at Modificationerne kun ere ganske uvæsentlige, forekommer mig at indeholde tilstrækkelig Grund til, at man i dette Tilfælde har forholdt sig saaledes, som hidtil bestandigt